ärra wõtme ja jänu wee alla selle parast upunud ega ossa
üts innimene ärrä ütteltas et se järw läti mald Ruhja linna
ligitalt tullu ja selle perast oigatas temä nimmi Ruhi järw
tänna päwani; 3. (II.) jut kuidas Hunt sanu

Kui Jumal keik olli ärra lonud sis käsknu Jumal wanna pagana
ka üte ellajad luwa agga ei olle mees mõistnu sis aganu tegeme
ja pantnu aaja tarase sella luus ja kant naagu pää luus ja
äklalaua külle luus ja samist tenu lihha ja kullu pantnu karwu
aga ei olle enge kuskild sanu lännu Jumale mannu enge
stome Jumal ütelnu minne ja ütle Hunt tulle üles ja söö
kurrat ärrä wanna pagan lännu Hunti mannu ja ütelnu
Hunt tulle ülles ja söö Jumal ärrä aga Hunt ei olle ligutanu
kurri waim lännu töist körta Jumala mannu ja ütelnu ma
öigasi kül aga Hunt es kulle Jumal ütelnu minne ja öiga
Hunt tulle ülles ja söö kurrat ärrä kurriwaim lännu jälle
Hunti mannu ja öiganu öige illakeisi Hunt tulle ülles ja söö
kurrat ärrä Hunt karranu ülles kurriwaim wögatanu ütte
köra ja sinnine suits käinu Hunti suust wälja ja Hunt
joosnu mötsa ninta sanu Hunt kurrati murtjas

4. jutt kuidas Kägu sanu

üts kõrd wõtnu lesk mees töise nase ja se ollu etimerse nase lastele
wäga kurri ja neid ollu kaits töine poig ja töine tütar laits
poig ollu ää suo pois selel ei sanu ta mitagi teta üts kõrd
kui meest ei olle kotthun ollu ja welli ollu ka mötsan küntman
käsknu ema tütas last minne ja wõtta entale kirstust wõid
leika tütar lännu wõtme ja temma lännu essi perra ja litsno
kirstu kasse kinni ja käkistanu lätse ärrä ja pantnu pata

kema ja saadnu wellel mötsa suwa welli löitnu sõsare käe sõgi sest
wõtnu wälja ja mähknu punatse lõnga ümber ja pantnu kannu
ötsa ja mehel mehel wõlleten naene ette et tütar essi lännu
jöest wed toma ja ärrä upunu ja kautsis jänu monne päewa
perast lännu welli wallatama mis neist sorme luist sanu mis temä
kannu ötsa pant aga ei olle kuskild mitagi s löitnud mut kui üts
lind lenanu ärrä pois lännu kotthu ja se lind mis temä nänu
ollu tarre arja päl ja kuknu kuku tulle wälja mo wellege ma
anna sul kuld kubara kuku welli lännu wälja ja saanu kuld kübare
kuku tulle wälja mo sõsage ma anna sul kart karsuku kuku
essa lännu walja ja sanu kart karsuku kuku tulle walja mo
emage ma anna sulle öbetse ketti ema lännu ja naenu nüüd
ma sa obetse keti aga emal lastu pool weski kiwi kaela ja se lõnu temä
purus kuku ja kägu lenanu mötsa ja säl kukub kaku senne
kui kerwa ahak temal kurku lähab sis ei senam kukku sele
päle ütlep wana nakwas kagu nehitseb kintu kerwa ahak kurgun
kes käo perse kätte löitwed ja ärrä lõkkwed se jänna pimmetas
ütleb wanna nakwas; 1 Laul

Lame mötsa teme maja teme tarre tarwastuse nehke Rija ulitsase
sisse söitsid sitte laewa mannu käisid marja laewa wira wäira waitse
laewa nugeti nugate laewa küspitele nõuetele kas om Riga wõi
om linna woi om kõige ma kirriku se om sante sannakene waese meh
marjukene tulge sisse ostke sitti minge walja ostke waitsi ostke
ollanti kübarid päle pantke pabu sulgi kiriwesse kuke sulgi